

INFRASTRUCTURES

Presenten un nou traçat sud de la variant de la Bisbal amb túnels a Fonteta i Vacamorta

El govern posa a informació pública el projecte de la carretera, amb les dues opcions de sempre més una tercera alternativa

ORIOL MAS / La Bisbal d'Empordà
● Avui el Diari Oficial de la Generalitat publica les diferents opcions que planteja per resoldre la variant de la Bisbal d'Empordà, una de les infraestructures més re-

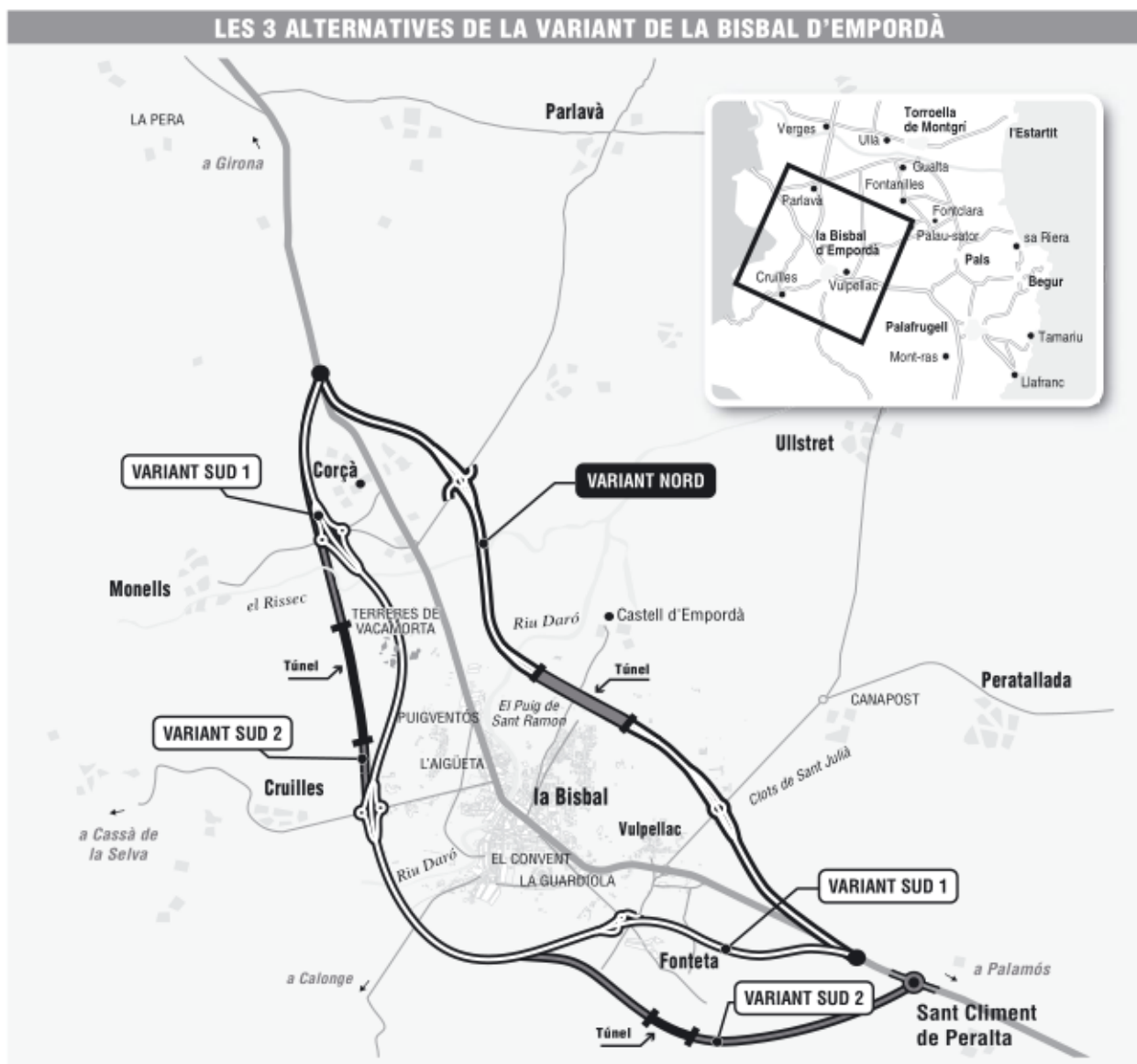
clamades històricament a les comarques gironines. La documentació inclou les dues opcions que s'han plantejat des de sempre: la nord amb un túnel per Castell d'Empordà, i la sud per Vacamorta i Fon-

teta. La gran novetat és una tercera alternativa, que també aniria pel sud però que s'aproparia més a les Gavarres i que inclou un túnel per no afectar les terres de Vacamorta i s'allunya de Fonteta, on dis-

senya un altre túnel. El conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, va explicar ahir que decidirà el traçat en funció del debat al territori, com a molt tard a principis del 2009.

El període d'informació pública durant el qual es podran presentar al·legacions serà de dos mesos per a la societat civil –ciutadans, entitats...– i de tres mesos per als ajuntaments. A partir de llavors s'analitzaran les al·legacions, i a finals d'any o principis del vinent el conseller farà públic el traçat escollit. Nadal va insistir ahir que encara no hi ha cap decisió presa, i que aquesta es prendrà en funció de les al·legacions i els criteris tècnics com l'impacte ambiental, la mobilitat o la viabilitat del comerç de la Bisbal.

De les tres opcions, dues són les ja conegudes del nord i el sud. La primera faria 8,3 quilòmetres i costaria 115 milions, mentre que la sud són 10,6 quilòmetres i 133 milions. La principal novetat, doncs, és una segona alternativa per l'opció sud, més separada del nucli de la Bisbal, i que faria 12,1 quilòmetres i costaria 149 milions. Començaria abans que les altres dues, amb un enllaç prop de Sant Climent de Peralta, i passaria pel sud de Fonteta, amb un túnel d'uns 250 metres per travessar un turó que forma part de l'espai protegit de les Gavarres, incloent un petit enllaç cap a Fonteta. A Vacamorta s'allunyaria de les terres actuals, i passaria amb un túnel de 900 metres per sota la serra de Vacamorta. Pel que fa a l'ermita de Santa Cristina, hi passaria arran, però el conseller no va descartar ahir allunyar el traçat una mica més cap a Monells per reduir l'impacte. Totes les alternatives connectarien amb el traçat actual de la via passat Corçà, i continuarien fins a la Pera, seguint la C-66 o allunyant-se'n 100 metres. A la Pera també es planteja una variant pel nord del polígon industrial. En tots els casos serà una autovia amb 4 carrils.

Joaquim Nadal, pessimista per aconseguir el consens

● El conseller Joaquim Nadal va reiterar ahir que la decisió final es prendrà en funció de les al·legacions i del grau d'acord que hi hagi en el territori: «des de fa un any que hi ha un debat ciutadà, amb opinions per a tots els públics. Esperem que ara el debat sigui amb arguments, obert i clar», va dir. A més, va precisar que la decisió final «no pot venir condicionada per la geografia d'interessos privats, si no que hi prevaldrà l'interès col·lectiu». El conseller, però, va reconèixer que les posicions són àmpliament conegudes des de sempre. Per això va admetre que és «pessimista» per arribar a un ampli consens territorial i social, i que cap de les opcions deixarà tothom content: «amb risc d'equiparar-nos, prendre'm una decisió». També va criticar que faci més de 15 anys des que van començar els primers tràmits, i els obstacles que s'hi han posat.

el contrapunt | XEVI XIRGO

Sobre decisions (i indecisions)

Jo no en tinc ni idea, de quin és la millor alternativa per a la variant de la Bisbal. I tinc la sort que no em toca a mi decidir-ho. Només sé que fa molts anys, massa anys, que en parlem. Que el govern de CiU en vint-i-tres anys va ser incapaç de tirar-la endavant i que el govern tripartit ja va per la seva segona legislatura i el més calent és a l'aiguera. En aquests anys, mentre a la majoria de pobles costaners han tingut temps de fer variants i desdoblaments, a la Bisbal han perdut el temps inútilment i han mantingut un coll d'ampolla perquè a algú sempre li ha acabat tremolat la mà a darrera hora. «La variant

sortirà a exposició pública abans de final d'any», deia el conseller Nadal el mes de novembre passat. L'anunci, per a la Bisbal de moment ha tingut el mateix efecte que per a Nadal l'anunci de Zapatero que traspasaria rodalies: res de res. El conseller, que mesos enrere ja s'havia decantat per l'opció sud, ara no es pronuncia per cap i treu a exposició pública no dues sinó tres opcions per a la variant. Perquè tothom hi digui la seva. Com si tots els arguments no fossin ja sobre la taula.

Nadal guanyarà tres mesos més, i això servirà perquè partidaris i detractors es barallin un temps més. Però això (suposo

que ja ho té clar) no li estalviarà la feina d'haver de prendre la decisió. Fer una variant és complicat i, com deia el mateix conseller mesos enrere en una entrevista en aquesta casa, a hores d'ara no es pot planificar a Catalunya cap carretera sense que hi hagi un moviment a favor i un altre en contra. La variant de la Bisbal no en deu pas ser cap excepció i a ningú se li escapa que hi deu haver un munt d'interessos contraposats. De cap manera voldria pensar que la decisió (o indecisió, en aquest cas) té res a veure amb el fet que si la variant passa pel nord afecta directament o indirectament les famílies Godó i Arpa o, per

citar un altre exemple, al dissenyador Pepe Cortés. I que si la variant passa pel sud ho farà prop de terrenys de les famílies Milà, o de Sixte Cambra, de Josep Esteve, de Pere Freixes o d'Eduard Punset. Jo estic convençut de dues coses: la primera, que un dia o altre Zapatero traspasará rodalies. I la segona, que a Nadal no li tremolarà el pols i que d'aquí a pocs mesos, i basant-se amb criteris purament tècnics, anunciarà per on ha de passar la variant de la Bisbal. Perquè seria una llàstima que les segones residències de famílies majoritàriament barcelonines fossin les que realment decidissin el traçat.